

have det kirkeblad ført ned på en selvstændig post, flytte det tilsvarende budgetbeløb fra rådighedsbeløbet derned, så rådighedsbeløbet bliver så meget mindre. For jeg synes jo, at lovforslaget lægger op til, at man faktisk udvider med et beløb, der er lig med kirkebladene, men hvis det har ændret sig, siden vi talte sammen sidst, så hører jeg meget gerne om det.

Så jeg vil sige, at vi er sådan lidt vaklende over for forslaget, men det kan da godt være, at vi under udvalgsbehandlingen kan overbevises om, at vi skal stemme for forslaget. Så det kan godt være, at det ender med det, men altså lige umiddelbart synes jeg, at jeg er en lille smule kritisk over for specielt det sidste punkt, medmindre ministeren kan give en fyldestgørende forklaring, hvor der altså ikke er tale om at udvide de kirkelige budgetter.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Jeg har registreret, at hr. Bruno Jerup desværre har forladt salen. Jeg ville ellers have spurgt Enhedslisten: Hvad er det egentlig for et nathestandpunkt? For hvorfor stemmer man egentlig ikke imod, når man har det synspunkt, som Enhedslisten har? Men det kan jeg jo diskutere med hr. Bruno Jerup en anden gang.

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke ordførerne for en positiv modtagelse af forslaget.

Nu var der en lille debat mellem fru Margrete Auken og hr. Torben Rechendorff om, hvorvidt rådighedsbeløbet var et levn fra J.C. Christensen. Til det vil jeg godt sige nej. I den form, det har nu, er det et levn fra hr. Torben Rechendorff, som var min forgænger. Derfor er det naturligvis interessant nu at høre, at Det Konservative Folkeparti i mellemtiden er blevet langt mere åbent og liberalt i forhold til, om man overhovedet skal have et rådighedsbeløb, og dér vil jeg da med stor interesse deltage i debatter med hr. Torben Rechendorff og andre om, hvorvidt man nu er villig til at gå videre, end der har været tale om før.

Men ellers vil jeg godt sige, at den bestemmelse, vi nu laver med, at man tager det, der har med kirkebladsudgifterne at gøre, ud af rådighedsbeløbet, efter min opfattelse er en håndsrækning til de enkelte menighedsråd. For sagen er jo, at specielt i det, jeg vil kalde de mellemstore sogne, gør man mange steder rigtig, rigtig meget ud af kirkebladet, og der er tale om, at det

er et glimrende bindeled til det enkelte sognebarn.

Det betyder så, at der er uendelig lidt tilbage til alt det andet, som man også gerne vil, og det er i lyset af den tankegang, at lovforslaget er lavet, men jeg vil naturligvis med stor glæde lægge et stort grønt øre til, om der er yderligere nye toner undervejs. Det vil vel komme frem under udvalgsarbejdet.

Så skal jeg om det med fristerne blot sige, at hensigten med at tage fristerne for budgetfærdiggørelse og alt dette her ud af loven som udgangspunkt er det, jeg vil kalde et ordenshensyn.

Jeg har ikke syntes, at det var særlig rimeligt at have noget, der er så specifikt som frister for aflevering af et budget, stående i selve loven, for det ville jo alt andet lige betyde, at hvis der i øvrigt generelt ændres i budgetforudsætninger her i samfundet og det kunne have en eller anden form for afsmittende virkning på det kirkelige, så skulle vi også ændre loven på dette område. Derfor er det med at gøre det til en bemyndigelse simpelt hen et ordenshensyn, men i samme runde er det vel også naturligt at man så overvejer, om de frister, man opererer med i dag, er de mest hensigtsmæssige.

Det, der har været udgangspunktet for vores overvejelser, har simpelt hen været: Hvordan sikrer vi, uden at der bliver alt for meget kissejav i den sidste ende om budgetfastlæggelsen, at man alligevel har så mange kendte forudsætninger som muligt på det tidspunkt, hvor budgettet skal afleveres. Og der viser det sig jo også i høringssvarene, at der måske er lidt forskel på, om man er et stort eller et lille sted, og det kan vi da diskutere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Ellers var der vel ikke rettet nogen egentlige spørgsmål. Så jeg vil godt takke for en god modtagelse.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Jeg vil gerne takke kirkeministeren for oplysningen om mine tidligere gerninger; på den måde kan vi jo få nævnt alle de store kirkefædre.

Det, som er vigtigt for mig at få sagt ved denne lejlighed, er, at da vi ændrede begrebet i 1989 – kan jeg så sige til den nuværende kirkeminister – skyldtes det ikke modstand fra den daværende kirkeminister, at det ikke faldt bort. Og det, vi gerne vil have afprøvet nu, er selvfølgelig, om verdenssituationen er ændret.